

Ақийда дарслари (213-дарс) «Муҳаммад Аллоҳнинг Расули» деган билан бўлмайди...

АҚИЙДА
213-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТҮЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ҲИЗОТГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 30.01.2023 2923

يَلَصُّ بِسُنِّيِّ النَّبِيِّ نَايُتَلَقَ بِأَمْسَانِ
هَلَلَا دِمَحَ مَلَسَ وَهَيْلَعُ هَلَلَا
نَمَامَ بَلَقَ مُمْتِ هَيْلَعُ يَنْتَأُو
هُتَيَّ أَرَأَيْتَ هَتَيَّرَأُ نَكَأُ مَلِيَّ شِ
هَنْجَلَا يَّتَحُ ، آذَهْ يِمَاقَمِ يِفِ
مُكَّنَّأُ يَلِيَّ حُوَّأُ دَقَلَوُ ، رَأَنَلَاوُ
وَأَلْتَمُّ مَكْرُوبُقِ يِفِ نُونَتِفُتِ
حَيَسَمَلَا هَنْتِفُ نَمَبِيَرِقِ

اَذْهَبْ كُمْ لَعَامٍ: لِقَائِي فِي الْجَنَّةِ
 نَقُومُ لِرَأْسِ نَوْمِ لِمَا أَفِي الْجَنَّةِ
 هَلْ لِي وَسْرٌ دَمَحْمٌ وَهُ لِقَائِي
 فِي دُهُلِ أَوْتَانِي بِلَابِ أَنْعَاجٍ
 أَثَالَتٌ دَمَحْمٌ وَهُ هَانَمٌ أَوْ هَانُ بَجَافٍ
 دَقَفٌ أَحْلَصُ مَنْ هَلْ لِقَائِي
 أَمْ أَوْ يَهَبُ أَنْ مَوْمَلَتُنْكَ نِي أَنْ مَلَعِ
 أَلْ لِقَائِي فِي بَاتِرْمَلِ وَأَقْفَانُ مَلِ
 نَوْلُوقِي سَانِلِ أْتَعَمَسُ يَرْدَا
 نَاخِي شِلِ أَوْ هَوْرٌ هَتْلُقْفِ أَيُّ شِ
 يَأْسُ نَلِ أَوْ

Асмо розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳга ҳамду сано айтганларидан сўнг шундай дедилар:

«Албатта, мен ўзимга кўрсатилмаган ҳар бир нарсани ушбу маконимда кўрдим. Ҳатто жаннат ва дўзахни ҳам. Менга сизлар албатта, қабрларингизда Масиҳи Дажжолнинг фитнасичалик ёки шунга яқин фитнага учрашларинг ваҳий қилинди.

«Бу одам ҳақида қандай илминг бор?» дейлади. Мўмин ёки аниқ

ишонган одам:

«У Аллоҳнинг Расули Муҳаммаддир. Бизга очиқ-ойдин баёноتلар ва ҳидоят ила келди. Биз унинг (чақириғига) жавоб бердик ва унга эргашдик. У Муҳаммаддир», деб уч марта айтади. Шунда унга:

«Солиҳ ҳолингда ухлайвер. Биз сенинг унга қаттиқ ишонишингни билар эдик», дейилади.

Мунофиқ ёки шубҳали киши эса: «Билмайман. Одамлар бир нарса деганини эшитувдим. Ўшани айтганман», дейди».

Икки шайх ва Насий ривоят қилишган.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам ушбу ҳадисда келган гапларини Кусуф намозидан кейин қилган хутбаларида айтганлар.

Кусуф намозига оид ҳадиси шарифларни ўрганганимизда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламга ўша намозни бир ўқишларида кўп нарсалар кашф қилинганлиги ва улардан баъзи намуналар ҳам айтиб ўтилган эди.

Бу ҳадиси шарифда эса ўша кашф қилинган нарсалардан қабр саволига тегишли бўлаги келтирилмоқда.

Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Қабр фитнаси Дажжолнинг фитнаси ёки унга яқин бир фитна эканлиги. Бундан унга зинҳор эътиборсизлик билан қараб бўлмаслиги келиб чиқади.

2. Мўмин, аниқ ишонган одамнинг «У Аллоҳнинг Расули Муҳаммаддир. Бизга очиқ-ойдин баёноتلар ва ҳидоят ила келди. Биз унинг чақириғига жавоб бердик ва унга эргашдик», деб жавоб бериши ҳам эътиборга лойиқ ҳолатдир.

Демак, оғизда «Муҳаммад Аллоҳнинг Расули», деган билан кифояланиб бўлмас экан. У киши Аллоҳ томонидан нималар келтирганини яхши билиш ҳам керак экан. У киши чақирган нарсага «лаббай» деб жавоб бериш ва у зот соллаллоҳу алайҳи васалламга эргашиш ҳам керак экан. Бу эса Ислом динига тўлиқ эътиқод ва амал қилиш билан бўлади.

3. Фаришталарнинг мўмин одамга, унинг дадил ва ишончли жавобидан кейин «Солиҳ ҳолингда ухлайвер. Биз сенинг унга қаттиқ ишонишингни билар эдик», дейишларидан иккита хулоса чиқади:

Биринчиси: Қабр саволидан кейин маййит қиёмат қоим бўлгунча ухлаб туради.

Иккинчиси: Қабрдаги сўроқ бир нарсани билиш учун эмас, билиб бўлинган нарсани банданинг ўзига иқрор қилдириш учун бўлади.

4. Мунофиқ, динга ишончи собит ва мустаҳкам бўлмаган одамнинг қабр сўроғига:

«Билмайман. Одамлар бир нарса деганини эшитувдим. Ўшани айтганман», деб жавоб беришида ҳаётда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам ва Ислом ҳақидаги одамлардан эшитган гапани тилидагина айтиб, ўзини мусулмон санаб юрганларнинг ҳаммаси мунофиқ ва шубҳа эгаси эканликлари англашилади.

Аллоҳ шуларга ўхшашдан Ўзи сақласин.

نَع ، اَمْ هُنَّ عُلَّالِ اِيضًا رَمَعْنَا نَبَا نَع
مَلَسَوْهُ يَلَعُ هَلْ لِي لَصِيْبٌ نَلَا
هِيَ لَعَضْرَعَتَا مِذِ اَمْ كَدَحْنَا : لِق
نَاكَ نَا ، اِي شَعْلَاوَةَ اَدْعُلَابُ هُدْعَقَم
، هُنَّ جَلَالُهُ اَنْ مَفِ هُنَّ جَلَالُهُ اَنْ م
لَهُ اَنْ مَفِ رَان لَلَهُ اَنْ م نَاكَ نَاو
يْتَحَاكَ دَعَقَم اَدَه : لِقُيْفِ ، رَان لَلَا

دَخَّ أَثْمُتٍ ۖ مَيِّمٌ نَّ لِبَابِ يَشْمِي نَاكَ فِ
بِنِي فَصْنِ أَهْقَشَفٍ ۖ طَرَّةٌ دِي رَج
مُتٌ ۖ دِحْ أَوْ زَبَقْلُكُ يَفَزَرَعٌ مُتٌ
مَلْ أَمُّهُ نَعُفٌ فَخِي ۖ هَلَّ عِلَّ لَاقِ
ۖ سَمَّ خُلَا هَاوَرٌ ۖ أَسَبِي يَ.

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам икки қабр ёнидан ўтдилар ва: «Бу икковлари азобланмоқдалар. Катта нарса учун азобланаётганлари йўқ. Ҳа! Улардан бири пешобидан покланмас эди», дедилар».

Бошқа бир ривоятда:

«Пешобидан тўсинмас эди, бошқаси эса чақимчилик қилиб юрар эди», дедилар. Сўнгра бир ҳўл шохни олиб, иккига бўлиб, ҳар бирини биттадан қабрга санчиб қўйдилар-да:

«Шоядки, иккови қуригунча, у иккисидан (азоб) енгиллатиб турилса», дедилар», дейилган.

Бешовлари ривоят қилишган.

Қабр азоби собит нарса экан. Энди ўша икки шахсинг нима сабабдан қабр азобига дучор бўлганларини бир мулоҳаза қилиб кўрайлик.

Мазкур икки кичик нарсага шунчалик қабр азоби бўлса, катта гуноҳларга қанчалик қабр азоби бўлар экан?!

نَاكَ يُيَّئِسُ نَلَّوْا وَنِيحُ يَشْلَلْ وَ
هَيْلَعٌ هَلَّلَا يَلَّصَّ هَلَّلَا لُؤْسَر
كَبُذُوعًا يِّنِئُ مُمَّهَلَّلَا : وُعْدِي مَلَّسَو
رَأْنَلَّابِ ادَّعُ نَمَو ، رَبَّقَلَّابِ ادَّعُ نَم
نَمَو ، تَامَمَلَّوْا وَ أَيَّحَمَلَّابِ ادَّعُ نَمَو
لَّجَّ دَلَّابِ حِي سَمَلَّابِ ادَّعُ نَمَو

Икки шайх ва Насий ривоят қилган ҳадисда:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дуода «Аллоҳим! Сенинг ила қабр азобидан, дўзах азобидан, тириклик ва ўликлик фитнасидан ва Масийҳи Дажжолнинг фитнасидан паноҳ сўрайман», дер эдилар», дейилган.

Демак, ушбу ҳадиси шарифда зикри келган нарсалар, жумладан, қабр азоби ҳам бор ва собит нарса. Биз ҳам Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламга иқтидо қилиб, ушбу нарсалардан, жумладан, қабр азобидан паноҳ сўраб туришимиз керак.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди